

behandle sagen i, for ellers har man ikke mulighed for i Nordisk Råds institutioner at få diskuteret tingene ordentligt igennem. Derfor er det klart, at forudsætningen for en ordentlig budgetdiskussion ligger i, at vi får budgettet til rådighed og til diskussion så tidligt som muligt og senest på det tidspunkt, hvor vi har bedst tid, nemlig ved sommermøderne.

Jeg ser hen til, at vi får en god session, for jeg synes, der er mange gode tegn på, at der bliver et aktivt spring fremad, og det tror jeg Nordisk Råd vil have vældigt godt af.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg tillader mig at tage ordet på baggrund af det seneste indlæg.

Som formand for det strukturudvalg, der har beskæftiget sig med den nye struktur, lagde jeg fra starten vægt på, at man fik den fagopdeling, som nu ser ud til at blive vedtaget.

Det er vigtigt for mig at understrege, at hele ideen med den struktur lige præcis er det, fru Jette Gottlieb netop har peget på, altså at man tænker det udenrigspolitiske aspekt ind i det faglige arbejde.

Jeg nævnte et eksempel for et øjeblik siden, hvor jeg sagde, at hvis man eksempelvis skal diskutere Nordisk Råds miljøhandlingsplan, hvor vi har foreslået Østersøregionen som et verdenspilotprojekt for Kyoto, er det da naturligt, at man samler ordførerne – ikke bare fra de nordiske lande, men også repræsentanter for de baltiske og de andre Østersølande – til en konference for at diskutere, hvordan vi gør det i praksis. Det kan også være kriminalitetsbekæmpelse, eller hvad det nu kan være, men man skal altså også tænke grænseoverskridende på de faglige områder. Det er lige præcis dét, der er ideen.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jamen jeg vil da gerne takke for den opbakning, jeg her fik til den måde, jeg opfatter det kommende arbejde på.

Jeg vil bare sige, at grænsen går det sted, hvor det fra medlemmer af Nordisk Råds side bliver foreslået, at de områder, man gerne vil samarbejde med, direkte skal inddrages i Nordisk Råd som medlemmer. Der har været fremlagt et forslag om det, men jeg mener, det er helt ude af trit med det, der kan ligge i samarbejde. Der er meget stor forskel på samarbejde og inddragelse,

og jeg lægger altså megen vægt på samarbejdet udadtil.

Frank Dahlgaard (KRF):

Tak til ministeren for redegørelsen.

Det nordiske samarbejde er højt prioriteret i Kristeligt Folkeparti. Vi er også med på opbygningen af EU, vi synes, Danmark også skal være med dér, men man skal ikke glemme sin familie og sine rødder, fordi der nu er noget spændende og noget nyt, der skal bygges op, og det gør vi heller ikke.

Kristeligt Folkeparti prioriterer det nordiske samarbejde højt, og vi ser det som en succes, men ikke en absolut succes. Der er meget, der skal falde på plads endnu, og hvis man spørger folk nede på gaden, får man et lidt andet billede af det nordiske samarbejde end det, vi nogle gange tegner i højstemte situationer.

De fem nordiske lande og selvstyreområderne er nogle af de rigeste og mest velstående i verden med få sociale problemer. Den seneste undersøgelse, jeg så fra IMD-Instituttet i Schweiz, placerer alle de nordiske lande fremme i første division med hensyn til konkurrencedygtighed og med hensyn til noget, de kalder future readiness index, altså parathed over for fremtiden.

Vi er altså alle fremtidsorienterede og stærkt konkurrencedygtige lande, som går sammen i et samarbejde, som man ser på med respekt og nogen positiv misundelse fra omverdenens side. Det skal vi ikke glemme, men vi skal heller ikke glemme vores familie. Det er såmænd sådan, at hvis man ser på de nordiske flag, er de jo forskellige og dog på en måde ens. Der er det kønne, kristne korssymbol på flagene, vi har noget fælles.

Der er en lang række institutioner og projekter i nordisk sammenhæng, der bare fungerer og kører til gavn for det nordiske samarbejde, og som man ikke hører noget om i medierne; det er jo balladen og problemerne, man koncentrerer sig om. Der er meget, der fungerer godt, og på mange måder er man i de nordiske lande kommet langt længere – jeg havde nær sagt selvfølgelig – end i EU. Vi har jo været i gang i længere tid, den nordiske bygning er på mange måder færdig, selv om den også trænger til nogen restaurering. Vi har et fælles arbejdsmarked, vi har uddannelsesaftaler inden for Norden, vi har en socialaftale, vi har en pasunion, så vi har en masse af de ting, man stadig bøvlrer med i EU-sammenhæng.